

מסובך יותר החשבון המיפלגתי. כאשר שני גופים מתאחדים — איך יתחלקו בייניהם הכוח, המושבים בכנסת, התקציבים? בבחירות האחרונות קיבלה ע"מ ארבעה מנדטים (הרביעי על סמך עודף גדול), בעוד שהמרכז החופשי קיבל ביושניים (השני על סמך העודף הקטן ביותר שזכה בייצוג). (לפי שיטת בדר"עופר היתה ע"מ מקבלת 3, המרכז החופשי 1). המרכז החופשי מאמין שהוא נמצא במצב של עלייה, ואילו ע"מ איבד מנדט בעיקבות פרישתו של מאיר אביזוהר, וסקי יי דעת-הקהל מראים שהוא קרוב לאחוזי החסימה. לשתיים יחד יש כיום 4%, שהם זכו לו בבחירות האחרונות.

יתר על כן: למרכז החופשי יש מנהיג חזק ושתלטני, בעוד שע"מ נשאר בלי מנהיג יחיד. מעמדו של יגאל הורוביץ במיפלגתו חלש מזה של תמיר במיפלגתו. ע"מ חוששת, בצדק, שתמיר ישתלט על המיפלגה המאוחדת, אם תקום. חזו מזה יש בע"מ אליהון המקיימים יחסים הוקיים עם פינתס ספיר. איחוד עם המרכז החופשי לא יועיל לענייניהם. אין קצין. הדרך לאיחוד היתה קלה יותר, אילו התייצב בראשו דמות צבאית בולטת, כמו עזר וייצמן או קצין אחר. אולם נראה שווייצמן החליט להישאר ב"גח"ל, מתוך תיקוה שיצטרפו לפייסו ערב הבחירות. ושום קצין מפורסם אינו מראה נטייה להצטרף למיפלגה קטנה, שלא יתוו לה כסאות ליד שולחן הממשלה.

לכן נראים סיכויי האיחוד קלושים. אך למ אין איש בארץ מעז לדבר כיום נגד איחוד כזה. לכן הכריוו השבוע אויבי האיחוד — כמו ח"כ זלמן שובל — שהם בעד איחוד, אבל איחוד רחב יותר, מגח"ל ועד משה דיין, מכיוון שהאיחוד הרחב הוא, כיום, בלתי מעשי פירושו של רעיון זה היא שילת האיחוד שהוא מעשי.

אישים

מוסד ושמו יוכל

שלישו לשעבר של

יצחק שדה

ניצח פעמיים כנס מחמוות

אוניית המפעלים שהפליגה בראשית ימי מלחמת העולם השנייה מנמל תורכי לכיוון ארץ ישראל, הסיעה פליטים שהצליחו לגנוב את הגבולות מאירופה הכבושה, ולהגיע עד איסטנבול. בלביים עלתה הספינה על מוקש גרמני ותוך דקות מיספר שקעה בי מצולות. רק שלושה אנשים הצליחו להינצל על גבי סירת-הצלה בודדה ששרדה. ללא אוכל ומים, בלי שום אמצעי תיק שרות, שטה סירת ההצלה בים הפתוח. אחד משלושת הניצולים, שנואש להשיט את הסירה חסרת המשוטים, קפץ למים בתיקווה להגיע בשחייה אל החוף. הוא טבע כעבור זמן קצר. שני לא יכול היה לשאת את ה

הסנדק

דני דגן ערך ברית-מילה לבנו הרביעי מאשתו השלישית - וכסנדק שימש מפקדו של ידידו שנפל ושעל שמו נקרא הילד

דני דגן אמנם היה בעלה הבית, אבל הסנדק האמיתי היה עזר וייצמן. דוג-מנית-העירום אן טוכמאייר, שהגיעה זה עתה מהכלא, היתה הדודה של חתן השמחה, ואורי זוהר, אריק איינשטיין וה-במאי צבי שיסל היו אורחים מן המניין, לצד כמה עשרות דחוסים נוספים. המוני האח"מים התכנסו לרגל אירוע פשוט יחסית, אך בעל תולדה מסובכת: ברית-המילה שנערכה לבנו החדש — הרביעי במספר, אך החמישי במניין, של האמרגן דני דגן.

שותפתו של דני בן ה-39 במיבצע זה היתה אשתו השלישית, אירנה טוכמאייר בת ה-27, אחותה של אן טוכמאייר.

לאירנה, אחות-החמניה בבית-החולים הדסה בתל-אביב, יש כבר בת בת שבע מגישואין קודמים, ולדני יש שלושה ילדים — בת 18, בת 16 ובן 14 — מאשתו הראשונה, תקווה.

אחרי תקווה, התחתן דני עם עליזה סרבניק, הלומדת כיום, לאחר גירושיה ממנו, באיטליה. מגישואין אלת לא הביא דני אף ילד.

עכשיו, יש לו מאשתו השלישית, בן רביעי, שהוא בעצם ילדו החמישי — לאחר שהוא אימץ לליבו גם את בתה של אירנה, רואה אותה כאחת מהשבת.

זה, אגב, לא סוף השבט. כדי שיתיה מעניין, יש שם גם כלב בשם רודי ותחור — לה בשם מאיה.

התינוק נקרא בשם שני, עלי-שם חברו של דני, טייס חיל-האוויר שנהרג, ושהיה פיקודו של עזר וייצמן. עזר, שמעולם לא שכח, ולא זנח, חבר חי או משפחה של חבר שנפל, היה כמובן המועמד הטבר

ישר מהכלא אן טוכמאייר, שחשחררה זה עתה ממעצר — לאחר שהמיטרה האשימה אותה ואת בעלה בחזקת חשיש בביתם — מברכת את גיטה, האמרגן דני דגן, בתמונה למעלה: עזר וייצמן, כיפה לראשו וסולית לכתפיו, פורש חיתול על בירכיו, בעוד המוחל מתכונן למסור לידיו את התינוק, לקראת הניתוח. עומד ביניהם כשעיניו מפקחות על ביצוע נכון, האב

עי לסנדקות לתינוק הנולד. אמו של התינוק הופיעה, דקת-גיוורה, במכנסים-ג'ינס מתרחבים וחולצה רקומה, כשהיא מספרת בגאווה על ניסיו ונפל-אור תינו — לא, עדיין לא של התינוק, בינתיים רק של הבעל:

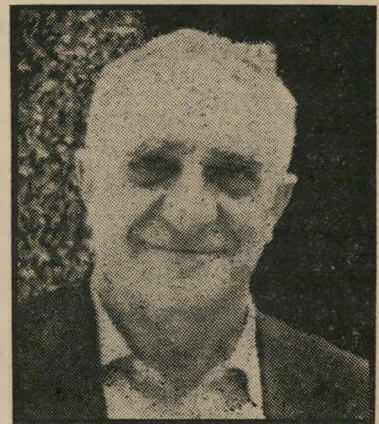
לא היה לו שום תפקיד ציבורי ולא עמדה, אבל הוא הוערך על-ידי רבים וטור בים כאחד האנשים החכמים במדינה. כי טיפוס מיוחד במינו, שחי את רוב שנוי תינו בעצמו (בקינוך רמת-הכובש שאיר בת ונכדת) הוא הצטיין בחוש ביקורת מפותח ביותר, במחשבה מקורית, וצנייניות שששתה לה שם ברבים.

ביום חמישי האחרון, בשעות אחרי הצהריים, ישב יודל עם ניסים אלוגי ויר סל ברגר בקפת שוגטן בפנית פרישמן-דינונגוף ואחר הלך לביתו. למחרת בבור קר הבחין שכן שדלת דירתו שתוחה נכנס ומצא את יודל בן ה-58 ישן במי טחו. אבל האורות דלקו בחדר. ניגש ה שכן אל יודל ומצא את גופתו קרה. השבוע, כאשר ליוו אותו ידידיו הרבים למנוחתו האחרונה, הפלטיס אחד מהם: "איוה חיים, איוה חיים — כסית מתחילה

הוא העניק את חסותו ל"חבורה הירושלית-מית" — חבורת הסטודנטים של תחילת שנות החמישים באוניברסיטה בירושלים, שקבעה את מרכזה בפ"מ, וממנה יצאו אנשים כמו חיים חפר, עמוס קינן, ידיד מנוסי, הרה בושס, הד"ר פנחס אביבי, מקס פוגל או אליהו חסין.

יודל, שהיה המבוגר ככולם, למד אז סטטיסטיקה באוניברסיטה, כעובד חליש כה המרכזית לסטטיסטיקה היה מופקד על ביצוע מיסקד האוכלוסין הראשון במדינה. אחרי-כך, אחרי שהשתלם בארצות הברית והקים את חברת אוחות לסקרים, ביצע את סקר התיירות הראשון בישראל. הקיבוצניק לשעבר, שהתמחה ב"סקרי דעת-קהל, היה לאיש עסקים מצליח. כנס בבית הקברות. יחד עם זאת נשאר בוהמין בנשמתו. הוא היה בן לוויתנים הקבוע של נתן אלתרמן וזאב יר

ביאליסטוק וחניך גימנסיה תרבות שם, שהיה מראשוני הפלמ"ח ובמלחמת העצמאות שירת בדרגת רב-סרן כשלישו של הזקן. יצחק שדה, היה חסיד גדול של הטיי פה המרה. האלכוהול לא שיפר את מצב בריאותו של מי שהיה בעבר חבר קיבוץ רמת-הכובש, ואח"כ חבר קיבוץ קדמה. פעמיים אושפז אחרי שהתמוטט בגלל הפי רזה בשתייה. בפעם השלישית, כשנספגע לגבי איש חברה, בוהמין למחצה כמור הו, היתה זו הקרבה גדולה. עבור דור שלם במדינה היה יודל לא רק שם, אלא מימד סמלי. גם זה פלמ"ח אצטרב

יהודה ("יודק") מרמרי איפה ותיקי כסית?

צמא, ניסה להרוות את צימאונו בשתיית מים. דעתו נטרפה עליו והוא צלל למים. הניצול השלישי הפקיר את עצמו לחסדי ההשגחה, הוא שכב בסירה והמתין למי שיקדים לבוא — המוות או המצילים. אחרי 13 יום נתגלתה הסירה. יהודה ("יודל") מרמרי, מפעילי עלייה ב' של ההגנה, ניצול. השליש של חזקן. לא היתה זו הר עם האחרונה בה חולץ יודל ברגע האחר